

Ocard

By *Awakencordy*

Fandom: Harry Potter - AU

Çift: Draco/Hermione.

Yan Çiftler: Harry/Severus, Jasper/Haylie, Blaise/Pansy

Derece: NC 18

Konu: Hayattaki tek dostunun habersiz bir şekilde kaybolmasından sonra onu aramaya koyulan Draco dostundan haber aldığı son nokta olan ormanda geçirdiği ilk gecede arkadaşının karşılaştığı kaderle karşılaşır: Bir kurt.

İsırıldığı söylenen ve bir kurda dönüşecek olan Draco ona yardım etmeye söz veren yeni ailesinin yanında hazırlanmaya başlar. Takımın alfası Severus, betası Harry, avcısı Jasper ve şifacısı Hermione.

Bu yeni hayatta her adımda yanında olacağını söyleyen grupta sadece biri Draco'nun içindeki kurda yaklaşabilir: Bal Kız, yani Hermione.

<i>Prolog</i>	3
Draco	4
Harry	5
Hermione	7
Severus	9
Hermione	11
Ocard	13
Harry	14
Hermione	15
Severus	17
Ocard	19
Harry	21
Ocard	25
Hermione	26
Ocard	27
Hermione	28
Harry	29
Hermione	30
Draco	32

Prolog

Nogero..

Taksi şöförü endişeli, dönerek müşterisine bakarken sorar:

"Emin misiniz? Ormanlar bu dönemde pek emniyetli değil-" ama sarışın adam ona cevap vermeden parasını öder, kapıyı açar ve inip taksinin uzaklaşmasını bekler, bittiğinde de dönerek ormana bakar..

Taksi şöförünün söylediğinde dürüst olduğu belli, gökdelenlere eş uzunlukta ağaçlar gökyüzüne uzanıyorken karanlık kışın geceleri daha hızlı çöküyor, soğuk hava sarışın adamın tüylerini diken diken ediyorken sırt çantasından sarkan isim etiketinde Draco yazan adam çantasını sırtına atar ve ormana girer..

Draco bir kütüğe oturmuş, GPS'ini çıkartarak nerede olduğunu incelerken enlem ve boylam ona doğru yerde, tam aynı noktada olduğunu gösterirken Draco başını kaldırarak etrafına bakar..

Orman aynı, soğuk ve korkutucu gözüküyorken Draco 4 ay önce burada bir şeyler olduğunu biliyor, mavi gri gözleri etrafta dolaşarak 4 ay önce en yakın arkadaşına neler olduğunu anlamaya çalışırken o sırada sırtında hissettiği bakışlarla oraya döner..

Orman boş, sadece ağaçlar varken karanlık gittikçe çöküyor, Draco diğer eline uydu telefonunu alıp döner ve açıklık alanına kampını kurmaya başlarken sırtındaki ürpermenin yine de geçmediğini unutmaya çalışır..

Draco çadırının tepesindeki gölgeleri izlerken korkmamaya çalışıyor, Blaise'in de bu saatte burada böyle yatmış olduğunu biliyorken o sırada duyduğu bir hırıltıyla kaşlarını çatar ve kolları üzerinde dikleşir..

Orman sessiz, sanki her şey çadırın diğer tarafında susmuş, Draco yavaşça yanında getirdiği silaha uzanırken o anda başka taraftan yeni bir hırıltı gelir, Draco emin olarak silahını alır ve çekerek dikleşir, çadırın kapağını açıp dışarı baktığında bir çift karanlık gözle yüz yüze geldiğinde bağırır..

* * *

Draco

"Uyanıyor.. Severus'u çağırırsak mı?"

"Severus onu öldürmediğin için seni mahvedecek Harry-"

"Ama suçu yoktu!"

Draco başının tepesinde bağırانları duyuyor, inlediğinde sesler kesildi. Genç adam o anda sırtındaki acıyı fark ederek gözlerini açtığında ona bakan yeşil gözleri görünce fısıldadı:

"Ne oldu?"

Ona bakan adamın yeşil gözleri endişeyle parlıyor, ona cevap vermek yerine kendisi nasıl olduğunu sorunca Draco cevapladı:

"Acı.. Ne-"

"Saldırıya uğradın ama şimdi iyisin.. Dinlenmen gerekiyor-"

"Ne saldırısı?"

Yeşil gözlü adam iç çektiğinde geriden birisi tersçe konuştu:

"Kurtlar saldırdı.. Ormanda tek başına ne işin var evlat?"

Draco gerideki sesin sahibini görmüyor ama azarlanmayı fark etmiş, yere bastırmaya çalıştığında yeşil gözlü adam onu kollarından tuttu ve destek oldu, yavaşça ona sarılarak onu dikleştirdiğinde Draco o sırada çıplak bir göğüse yattığını fark ederek sordu:

"Neden-"

"Ormanda kıyafete gerek yok.. İsmi nedir?"

Draco onlara güvenmiyor, çıplak adamların onu tutması hoşuna gitmemişken o sırada bacağındaki acının onu neredeyse kendinden geçireceğini fark etti, Blaise'in yıllar önce sırf onu uyuz etmek için onu tersten okuyarak çağırdığı ismi söylediğinde de gözleri kapandı.

Ocard.

* * *

Harry

Harry adamın kendinden geçtiğini görünce memnun bir ses çıkarttı, ardından da diğer adama döndü ve sertçe sordu:

"Neden sorguluyorsun? Sana tamamen ayılana kadar bekle dedim!"

Takımın betasının sert sorusuyla uzun boylu ve bembeyaz saçlara sahip olan adam bakışlarını eğdi, özür dilediğinde Harry önündeki kendinden geçmiş bedene bakarak onu incelemeye başladı.

Sarışın adam uzun süredir endişe çekmiş gibi duruyor, olması gerekenden zayıf bir haldeyken Harry onun kanlar içindeki bacağında yayılan kokuda adamın en azından hala sağlıklı olduğunu hissederek memnun, onu sanki pamukmuş gibi bir rahatlıkla kucaklayarak ayağa kalkarken konuştu.

"Önden git ve Hermione'ye haber ver.. Sonra da Haylie'ye söyle, Severus'u çağır.. Sen kamptan ayrılma.."

Jasper başını salladı ve bir an sonra hızla koşarak gözden kaybolduğunda Harry ondan uzaklaşan beyaz rüzgarı izledi, ardından kollarında baygın duran adama dönerek iç çekti.

Harry Ocard ile birlikte kampa gidiyorken etraftaki kokuları dikkatle takip ediyor, bu adamı parçalayanın nereden olduğunu anlamaya çalışırken o sırada hissettikleri duydu, olduğu yerde döndüğünde oraya doğru fırtına gibi gelen gri bir rüzgar görünce gülümsedi.

Takımlarının en genç kurdu Blaise gençliğine rağmen bunu doğasında bulduğu belli, kurtluğunu kabul edebilmişken birkaç saniye sonra Harry'e yetişmiş, çevresinde dönerek ulumaya başladığında Harry şaşkınlıkla sordu:

"Ne oldu? Blaise?"

Ama Blaise uluyor, bir türlü sakinleşemiyorken Harry yere çökerek yaralı adamı yere yatırdı, o anda da Blaise saldırarak Ocard'ın yüzünü yalamaya başladığında Harry korkuyla uzanarak gri kurdu boynundan çekerek gerilettili, onun boynunu kolunun altına alarak asılırken konuştu:

"Sakinleş!"

Betanın emriyle Blaise elinde olmadan yavaşladı, ardından üzüntü dolu bir inildemeyle Harry'e dayanarak yere oturduğunda Harry de onun başını okşuyor, aferin diye mırıldandı.

Orman sessiz, Blaise üzüntüyle kıvranıyorken Harry onun neyi sezdiğini anlamamış, konuştu:

"Sakinleş Blaise.. Sakinleşmezsen geri dönemezsin.. Hadi.."

Betanın yardımıyla Blaise bir süre sonra tamamen sessizleşti, ardından o anda onun yerinde Ocard yaşlarında bir adam belirlediğinde Blaise inleyerek konuştu:

"Draco.. Harry, bu Draco, burada ne işi var?"

Harry bununla kaşlarını çatarak önüne döndü, mırıldandı:

"Adının Ocald olduğunu söyledi-"

"Draco'nun tersi, evet.. Ben öyle derdim-"

"Arkadaşının burada ne işi var?"

Blaise de bilmiyor, öne arkaya sallandığında Harry korkuyla konuştu:

"Toparlanmalıyız.. Kampa git, derhal-"

"Ama-"

"Git dedim."

Blaise başını salladı ve birkaç saniye sonra tekrar gri bir kurda dönmüş, tüm hızıyla kampın yönüne gittiğinde Harry de bir daha durmamaya kararlı, sarışını kucaklayarak koşmaya başladı.

* * *

Hermione

Hermione gülerek Pansy'nin bir kelebeği yakalamaya çalışmasını izliyorken takımın en güzel kurdu o sırada koşarak oraya gelen Jasper'ı fark edince durarak oraya döndü, Hermione de arkadaşının başını çevirdiği yöne bakınca ayağa kalkarak sordu:

"Jasper? Ne oldu?"

Beyaz kurt onların önüne geldiğinde değişti ve uzun boyuyla önündeki kadınla dişi kurda bakarak cevapladı:

"Harry ormanda yaralı bir adam buldu.. Kurt yaralaması.."

Hermione elini ağzına kapattığında Pansy de değişmiş, siyah saçlarını tek eliyle bir omzuna geçirirken konuştu:

"Bu son 6 ayda kaçınıcı, 3? Bu yaşayacak mı?"
"Bilmiyorum.. Haylie nerede, Harry ona emir verdi-"
"Severus'u kampa çağırmaya gitmişti.."

Jasper bunu duyunca rahatladı, Hermione ise toparlanarak konuştu:

"Adam yaralıysa bakım lazım, Pansy giyin gel, malzeme hazırlayalım.."

Siyah saçlı çıplak kadın kendi yuvasına giderken Jasper Hermione ile kalmış, sordu:

"Sence bunları kim yapıyor?"

Hermione bilmiyor, cevaptan korkuyorken geride oradan oraya giden, sohbet eden, akşam işlerini tamamlayan 100'e yakın kurdu, *alesini* izleyerek fısıldadı:

"Bilmiyorum Jasper.. Ne kadar uzaktalar?"
"Gelmek üzeredirler.."

Hermione başını salladı ve dönerek yuvasına giderken bu yeni yaralıyla nasıl ilgileneceklerini, onun da dönüp dönmeyeceğini veya yenik düşüp ölümü kabullenip kabullenmeyeceğini merak ederek iç çekti.

"Hermione!"

Hermione ona seslenen kamp sakinleriyle hastanın geldiğini anlayarak yuvasından çıktı, Harry'nin yere bıraktığı kanlar içindeki sarışını görünce bir an sendeledi.

Hermione takımın şifacısı olarak hem insan hem de kurt olduğu yıllar boyunca birçok yara görmüş, birbirinden farklı binlerce koku almışken bu adamın onca kan altındaki kokusu bir an başını döndürdü, görüşünün kararmasına sebep oldu.

"Herm?"

Hermione kolunu tutan Jasper'la gözlerini açıp cevapladı:

"İyiyim.."

Ve onu geçip yaralının başına eğildi, sordu:

“Kurt?”

“Kurt.. Bacağında pençe izleri var ama ısırıldı mı bilmiyorum..”

Hermione kısa zamanda reneceklerini mırıldanırken kumaşları çekti, yırttı, Harry'nin yardımıyla sarışın adamı çıplak hale getirdi.

Hermione'nin kahverengi gözleri yaranın üzerinde hızlıca gezinirken parmakları adamın karnına ve alt bacağına bastırıyordu, konuştu:

“Buraya gelene kadar iyileřmeye başlamış deriler var..”

Bu ilanla geride bekleyen gruptan hem heyecanlı hem de korkmuş sesler yükseldi: kampa yeni bir kurt katılacaktı ancak Severus onu kabul edecek miydi? Yoksa onu öldürmek zorunda mı kalacaklardı?

Hermione şimdilik bunlarla ilgilenmiyor, adam getirilmeden önce hazırladığı çantasını açtı, Haylie'nin yanına çöktüğünü hissederken Pansy'nin döktüğü suyla yarayı temizlemeye başlarken geride Severus'un sesini duydu.

“Harry?”

* * *

Severus

Severus kampa girdiğinde aldığı telaş kokusuyla bir şeyler döndüğünü anlamış, Haylie'i takip ederken Hermione'nin yuvasının önündeki kalabalığı görünce bir an korkmadan edemedi.

Harry'e dikkatli olmasını söylemiş olsa da betasının başına bir şey gelebileceği düşüncesi adımlarını hızlandırdı, Severus betasını Hermione'nin karşısında oturuyor görünce rahatlayarak sordu:

"Harry?"

Harry'nin başı onu duyunca kalkarak oraya döndü, ayağa kalktığında diğer üyeler ona yol vererek betanın alfasına gitmesini izledi.

Severus onu bekliyor, yeşil bakışlarından kötü bir şeyler olduğunu anlamışken Harry onun koluna dokundu ve onu yola yönlendirdi, ikisi kampın diğer ucundaki kendi yuvalarına giderlerken Harry mırıldandı:

"Jasper'la avlanırken bir yaralı buldum.. Kurt saldırmış-"

"Kim?"

"Bilmiyorum.. Kokusu tanıdık değil.."

Severus'un yüzü bunu duyunca karardı, Harry de ona dönerek konuştu:

"O kadar da kalmıyor.. Yolda Blaise geldi, delirmiş gibiydi, bir süre kendine dönemedi.. Ne olduğunu sorduğumda da adamın onun arkadaşı olduğunu söyledi.. Adı Draco'ymuş, ama adam bana Ocard dedi, Draco'nun tersiymiş.."

"Demek ki tanınmak istemiyor.. Bir şeyden mi kaçıyor sence?"

"Bilmiyorum.. Blaise hala bir şey söylemedi, sen sorgulasan iyi olabilir, kimseyle konuşmayı kampa dönmesini söyledim.."

Severus iyi yaptığını mırıldanırken tekrar karmaşaya baktı, bir süre izledikten sonra konuştu:

"Tamam, Blaise'i bana yolla, sen de Hermione'yle kal.. Adam hakkında bir şey değişirse de bana haber ver.."

Harry başını salladı ve gruba giderken Blaise'e emri söylemiş olacak ki genç kurt oraya yürüdü, Severus da onun yanına gelmesini bekledi.

Blaise takımın en genci, en deneyimsizi, ama en isteklilerindenken genç kurdun başına gelen kötü olayı bir iyiliğe çevirmesinin sonu gelmiş gibi görünüyor, Severus sordu:

"Blaise, Harry'e o adamı tanıdığını söylemişsin.. Bana arkandan kimsenin gelmeyeceğini söylemiştin."

Blaise'in koyu renk gözleri ondan kaçarken sesi usul, cevapladı:

"Biliyorum efendim ama Draco'nun geleceğini düşünmemiştim.. Attığımız maillere inanmamış olmalı.."

"Başka biri var mı Blaise? Varsa doğruyu söyle, Jasper halleder-"

"Yok efendim.. Benim tek ailem Draco, söylemiştim.."

Severus iç çekerek genç kurdundan yayılan doğruluğun kokusuyla başını salladı: Blaise daha duygularını ve kokularını saklayabilecek olgunlukta değildi.

"Tamam Blaise.. Ancak onunla ilgilenmeni istemiyorum-"

"Ama-"

"Bana karşı mı geliyorsun?"

Genç kurdun başı derhal iki yana sallandı, Severus da devam etti:

"Pansy sana gelecek haftalarında yardım edecek.. Jasper da arkadaşınla ilgilenecek, tamam mı?"

Blaise minnetle başını salladı, arkadaşının yalnız olmayacağını öğrenirken Severus ilerideki şifacısına baktı.

Hermione'nin yüzündeki ifade kapalı, Severus sadık dostunun düşüncelerini koklayamıyorken genç kurdu azad etti ve arkadaşına doğru ilerledi.

* * *

Hermione

Hermione durumdan hoşnut kalmamış, gözleriyle yarayı inceliyorken Pansy fisıldadı:

"Yaşayacak mı sence?"

Hermione bilmiyor, daha kötü yaralar görmüş olsa da bu adamın direncini bilmiyorken o sırada oraya gelen Severus'u hissetti.

Takımın alfasının gelişiyle çevredeki kurtlar ona yol verirken Hermione kendi işine devam edebilecek kadar Severus'la rahatlığa sahip, yanına çöken alfaya mırıldandı:

"İyi gözüküyor.. Adam güçlü ve sağlıklı ama saldıran da güçlü ve sağlıklıymış.."

Severus sessiz, onun çalışmasını izlerken bir süre sonra sordu:

"Umut var mı?"

"Var.. Olmasa öldürün derdim.. Ama kurtulabilir.."

"O zaman yapabildiğini yap Hermione.. Gerisi ona kalmış.."

Hermione iç çekerek başını salladı ve kenarda bekleyen kurtlara elini sallayarak adamı onun yuvasına taşımalarını söyledi, onlar işe koyulurken Hermione ona yardım eden Severus'la ayağa kalktı.

"Adı Draco, ama Harry'e Ocard demiş.."

Hermione kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi, Severus onunla birlikte Hermione'nin yuvasına giderken devam etti:

"Blaise'in evden arkadaşı.."

Hermione bunu duyunca ona döndü, şaşkınlıkla sordu:

"Nasıl evden arkadaşı?"

"Öyle.. Sanırım Blaise'e ne olduğunu öğrenmeye çalışıyordu.."

"İlk elden öğrendiği kesin.. Aptal.."

Severus onun sesindeki hoşnutsuzluğu yakalamış olacak, gülümseyerek konuştu:

"Hadi Hermione.. Sen de az meraklı değildin.."

"Evet, ama ben bilerek merak ediyordum.. Bunlar bilmeden kafaüstü dalıyorlar.."

Severus keyiflenmiş, onu izliyorken Hermione onun neler düşündüğünün kokusunu almış, mırıldandı:

"Git işine bak Alfa, Harry seni parçalar.."

"Harry onu aldatmayacağımi biliyor.."

Hermione ona bir surat yaparak onu geçti ve yuvasına girerken gerideki arkadaşını duydu:

"Elinden geleni yap Hermione.. Draco eğer Blaise'in anlattığı gibiyse takıma faydalı olabilir.."

Hermione buna başını salladı ve yuvasına girip hastasına ilerledi.

Draco ya da kendi deyimiyle *Ocard* en az çarşaf kadar beyaz bir şekilde yatıyorken Hermione iç çekerek kabinlerine gitti ve merhemleri çıkarttı, bu gece ayın dolunaya yaklaşıyor oluşunu hatırladığında ise memnun oldu. *Ocard*'ın kanındaki kurt onu daha hızlı iyileştirecek, eğer gerçek bir dönüş olacaksa da onu bu acıdan kurtaracaktı.

Hermione sessiz, bir iskemle çekerek hastasının başına oturdu ve işine koyuldu.

* * *

Ocard

Soğuk. Sıcak.

Sesler geriden geliyor.

Koku. Güzel koku. Bal gibi. Bal kokusu.

Sıcak. Ter. Ter kokusu.

“Draco.. Draco beni duyuyor musun?”

Draco kim? Bal. Bahar.

Serinlik. Birazcık rahat. Siyah.

“Ocard?”

Ocard. Kalp.

Kalp. Ocard.

Koku.

Siyah.

* * *

Harry

"Harry, günaydın.."

Harry Hermione'nin yuvasına giriyor, ona gülümserken sordu:

"Minik yavrumuz ne durumda?"

Hermione ellerini bir havluyla kuruyor, kendisi de gülümseyerek cevap verdi:

"İyi.. Dün gece biraz uyandı, belki bugün tamamen kendine gelir.."

"Bu kaçınıcı uyanışı, artık gözünü açmayacak mı?"

Hermione ona bir bakış atınca Harry ellerini kaldırdı, sonra konuştu:

"Severus istersen kendisinin bakacağını söyledi.."

"Gerek yok, biz iyiyiz.. Ocard o kadar da problem çıkartmıyor.."

"Ocard?"

"Ona cevap veriyor.. Draco dediğimde tepki vermiyor.."

Harry 'hım'larken mırıldanır:

"Kurtlaşmaya başladıktan sonra kimlik kabulü önemli, doğru.. Draco'yu geride bırakmış olabilir.."

"Sanırım.. Sen de kolay bırakmıştın.."

Harry bununla hafifçe pembeleştiğinde sesi biraz titrek, cevapladı:

"Kolay bırakılmayacak bir hayat değildi de ondan.."

Hermione de o günleri biliyor, takımlarına yeni katılmış kurdu, yeşil gözlerini ve paniğini hatırlıyorken Severus'un onu sakinleştirmek için çabalamasını, günlerce korkudan insana dönemeyen genç kurtla sabırla ilgilenmesini bizzat görmüşken Harry de aynı şeyleri hatırlamış olacak ki bir an sonra vücudundan yayılan özlem Hermione'yi de sardı, genç kadın konuştu:

"Git.. Eminim Severus ta öbür taraftan hissetti.."

Harry başını salladı ve dönerek çıktı, açık hava ona biraz iyi gelse de genç beta alfasını istiyor, onun kokusunu aranarak kampı gezmeye koyuldu.

* * *

Hermione

Hermione artık kokusuna alıştığı hastasının yanına uzanarak elini onun göğsüne koydu ve kalp atışlarını dinledi, hızın olması gerekenden biraz daha hızlı olduğunu fark ettiğinde iç çekerek mırıldandı:

"Artık uyanman lazım Ocard.. Bu gece dolunay var.."

Ancak Ocard onu dinlemiyor olacak, uykusuna devam ettiğinde Hermione onun neyden kaçtığını merak ederek uykuya daldı.

"Bal."

Hermione uyuduğunu biliyor, bunun rüya olduğunun da farkında, ama birdenbire beliren ve daha önce duymadığı sesle başını oraya çevirdiğinde *Ocard'ın* onu izlediğini gördü, fısıldadı:

"Ocard.. Rüyama girdin.."

Yakışıklı adam başını yana yatırarak onu izlerken cevap vermedi, Hermione ise daha tamamen kurt bile olmamış birinin nasıl rüyasına girdiğini anlamaya çalışıyor, kendi kendine fısıldadı:

"Anlamıyorum.. Nasıl buraya geldin?"

Ocard ise cevap vermek yerine ona ilerleyip ellerini tuttu, gözlerine bakarken konuştu:

"Bal."

"Bal ne? Hermione.. Adım Hermione Ocard, gerçek hayatta uyuyorsun, uyanman gerekiyor.. Bunu yapabilir misin?"

Mavi gri gözler ona bakıyor, gülümseyerek tekrar *'bal'* dediğinde Hermione iç çekerek daha aklını bile kontrol edemeyen adama başını salladı ve *'bal'* diye tekrarladı.

Hermione sıcak uykusundan gerinerek uyandı, elini yana attığında kaç gündür orada olmasına alıştığı beden yerine boşluk bulunca irkilerek gözlerini açtı ve etrafa baktı.

"Buradayım.."

Hermione bu sefer öbür tarafa döndüğünde evinin içinde dolanan adamı görünce konuştu:

"Uyandın.."

Ocard kitaplıktan başını çevirerek ona döndüğünde sakin, sordu:

"Kıyafetlerim nerede?"

Hermione bununla yanağını kaşırken yavaşça yataktan indi, cevapladı:

"Kıyafetler yaran için engel oluşturuyordu, ben de gerek duymadım.. Sana dokunmadım, gerçekten! Yani, yarana bakmak hariç-" Ocard hafifçe gülümsüyor, onu izlerken konuştu:

"Biliyorum.. Bal kız.."

Hermione aynı tabirle ellerini düşürdü ve soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı, Ocard da açıkladı:

"Hastayken sanırım yine de seni duyuyordum.. Bal kokusu alıyorum.."

Hermione bunu duyunca mutlulukla cevapladı:

"Duyuların güçleniyor! Bu harika bir haber!"

"Ne için? Yani, iyileşiyorum evet-"

"İyileşmeyi geçtin, bacağıın zaten düzeldi ama vücudun değişimi kabulleniyor! Başaracaksın!"

Ve ona atılıp sarıldığında çıplak adam bir an sendelesen de onu yakaladı, o da onu hafifçe sıkarken Hermione bir an sonra rahatsızlığın kokusunu alınca gerileyerek özür diledi:

"Özür dilerim.. Yani.. Gerçekten, öyle bir amacım yoktu-"

"Evet, ayıkken dokunuyorsun.."

Hermione kıpkırmızı olduğunu hissettiğinde Ocard mırıldandı:

"Şimdi de çilek kokuyor.. Neredeyiz?"

Hermione ise *çilek* kokusu lafıyla utançtan yerin dibine girecek, gerileyerek konuştu:

"Ben.. Ben Severus'u getireyim, burada kal!"

Ve dönerek koştu, kendini dışarı attığında çevredekiler ona garip bakışlar atsa da genç kadın koşarak alfasını bulmaya gitti.

* * *

Severus

Severus Haylie ile konuşurken bir anda Harry'nin oraya koştüğünü görerek kaşlarını çatı ama betasının panik yaymadığını fark ettiğinde önündeki genç kıza başını salladı, kumral güzel uzaklaşırken Severus da önüne gelen kurda eğildi.

Harry diğerlerinin olacağını düşündüğü gibi siyah tüylere sahip değil, altın renkli tüyleri var, yeşil gözleri parlıyorken Snape yere çökerek betasının boynuna sarıldı, heyecanlı nefesleri dinlerken Harry'nin çıkarttığı hafif gurultu ona özel, Severus gülümseyerek tüyleri öptü ve çekilerek konuştu:

"Hep arkanı kollayacağım, söz verdim Harry.."

Harry de bunu biliyor, yüzünü alfasının yüzüne sürterken Severus gülümseyerek onun sakinleşmesini bekledi ancak o sırada betasından daha panik içerisinde oraya koşturan Hermione'yi görünce kaşlarını çatarak ayağa kalktı.

Hermione pembeleşmiş ama sebebi koşmak değil, Severus bir anda burnuna çarpan arzunun kokusuyla hayret dolu bir ses çıkarttığında Harry'nin de kuyruğunu oradan oraya salladığını hissederek mırıldandı:

"Aynen öyle.. Şaşırtıcı.."

O sırada Hermione önlerine gelmiş, Severus'un kolları arasına girerek ona sokuldu, Severus sessiz, bir şey söylemeden ona desteğini verirken bacağına dolanan kuyruğu da hissediyor, Harry'nin sessiz sabrına memnun olurken sordu:

"Hermione? Her şey iyi mi?"

Hermione onun her kokuyu aldığını biliyor olmasına rağmen başını salladı, sonra fısıldadı:

"Ocard uyandı.."

Severus bacağını sıkan kuyrukla gülümsedi, sonra sordu:

"Ki bu *güzel* bir haber.. Problem nedir?"

Hermione mızırdandığında Severus ipleri biraz daha çekmenin faydalı olacağını düşünerek onu bir kol uzağına aldı, gözlerine bakarak sordu:

"Hermione?"

Hermione onun kolları arasında kıpırdandığında Severus alfa sesine dönerek sordu:

"Hermione, ne oldu?"

Hermione onun arkadaşı, ama en başta kampın bir kurdu, hiç düşünmeden cevap verdiğinde bakışlarını kaçırdı:

"Ayakta, canlı.. Yakışıklı da.. Ayrıca ilk geldiği andan beri dikkatimi çekiyor Severus.. Kokusu çok güzel, sonra biraz önce rüyama girdi, uyuyakalmıştım, uyandığında da benim bal ve çilek gibi koktuğumu söyledi.."

"Çilek kısmını biliyoruz, bal neymiş?"

Hermione herkesin arzusunun bir kokusu olduğunu biliyor, *tüm kamp* birbirininkini biliyorken sessizce cevapladı:

"Bal kız dedi.. Bana.. Mümkün olabilir mi Severus? Kurtlarımız daha biz tanışmadan tanışmış olabilir mi?"

Severus onun sesindeki yardım dileyen genç kıızı duyuyor, Hermione de ne kadar güçlü olursa olsun Severus'a göre bir kurt yavrusu kadar genç kalabiliyorken Severus cevapladı:

"Elbette olabilir Hermione.. Ocard bir haftadır senin evinde kalıyor, seni hissediyor, dinliyor.. İçindeki kurt da devamlı daha da canlanıyor, sana uzanmış olması doğal.."
"Ama ya sırf hastam olduğu için öyleyse?"

Severus sırf ona olan saygısından gözlerini devirmedi, ardından cevapladı:

"Draco'nun kabul etmesi gereken çok şey var Hermione.. Neden ona biraz süre vermiyoruz? Bu gece oldukça çok şey yaşayacak.. Harry ve Jasper ona yardım ederken sen de biraz dinlen.. Ne dersin?"

"Ben de orada olmalıyım, kendine zarar verebilir-"

"Ben orada olacağım, ben hallederim.."

Hermione yine itiraz edecek gibi olsa da Severus ona bakarak susturdu, genç kadın başını sallayarak döndü ve yuvasına gitmeye başladı. O biraz uzaklaştığında Severus eğildi, mırıldandı:

"Harry, git üzerine bir şeyler giy, sonra da Ocard'ı alıp dönüşüm kampına götür.. Jasper ve ben geleceğiz.."

Harry sesini çıkartmadan ama fırtına gibi fırlayarak yuvalarına gittiğinde Severus da Jasper'i bulmaya gitti ve bu gecenin iyi geçmesini umdu.

* * *

Ocard

"Ve sen de bir kurtsun?"
"Hepimiz birer kurduz.. Bu gece sen de olacaksın.."

Ocard karşısındaki yeşil gözlü adama bakıyor, onun buna gerçekten inandığını fark ettiğinde hafifçe gülerek cevapladı:

"Pekala.. Kurt.. Neden kurt olmuyorsun?"
"Çiğlik atmayacağına söz verirsen olurum.."

Ocard alnını kaşırken ona yapmasını işaret ettiğinde adı Harry olan adam üzerindeki pantolonu açmaya başladı, Ocard ne yaptığını sorunca da Harry cevapladı:

"Kurt olunca yırtılacak, o kadar kafan çalışıyor, değil mi?"

Ocard kaşlarını çatarak ona olabildiğince pis bir şekilde bakınca Harry sırttı ve bir an sonra Ocard saniye saniye onun boyunun kısalmasını, ellerinin öne gitmesini, pençeleri, sarı tüyleri ve en sonunda kurdu gördüğünde şokla gerileyerek kitaplığa çarptı.

Yeşil gözler ona bakıyor, Ocard onlarda 'evet, şimdi ne diyorsun?'u okuyabiliyorken derin nefesler aldı, o sırada siyah saçlı bir adam eve giriyor, konuştu:

"Harry, en azından beni bekleyebilirdin.."

Ocard önündeki şımarık *kurdun (!)* bir anda gevşeyerek mutlulukla o adama dönüşünü ve onun dibine gidip çevresinde dönüşünü, sonra da ayakları dibinde oturup tekrar Ocard'a dönüşünü izlerken yutkundu ve siyah saçlı adama baktı.

"Merhaba Ocard, ben Severus.. Bu takımın alfasıyım.."
"Alfa?"

"Liderleriyim.. Ben ne dersem sorgulamadan yaparlar, benim sözüm kanundur.. Kurtların takım olarak gezdiğini ve bir de liderleri olduğunu genel kültürden biliyor olmalısın?"

Ocard elinde olmadan başını salladığında Severus eliyle işaret ederek cevapladı:

"İşte, o lider burada benim.. Bu da Harry, kendini tanıttığından eminim, benim betam.."

"Beta?"

"Eşim.. Her çiftte bir alfa ve bir beta bulunur.. Ancak ben kampın da alfası olduğum için Harry aynı zamanda kampın betası.. İç örgüde hem betaların lideri, hem de kampın ikinci lideri.."

Ocard anlıyormuş gibi başını salladığında Severus gülümsedi ama Ocard o gülümseyişte bile ciddiyetle onun her hareketini izlemeyi görüyor, kıpırdamadı.

"Ocard, insanların kurtlara dönüşebileceğine az da olsa inandın mı?"

"Az? Herif gözümün önünde döndü! Ayrıca seni parçalayabilir!"

Bunun üzerine Harry dikleşerek Severus'un önüne geçti ve hırıldamaya başladı, Ocard gerilediğinde Severus konuştu:

"Harry, gerile.. Ocard seni tanımıyor.. Ocard, Harry bana bir şey yapmaktansa ölmeyi tercih eder.. Biz vahşi yaratıklar değiliz, hepimizin bilinci yerinde-"

"Nasıl dönüştü? Kurtadamlar dolunayda dönmez mi?"

Severus her yeni kurdun sorduğu soruya her zaman verdiği cevabı verdi:

"İlk dönüşünüzü dolunayda yaşarsınız.. O elinizde olmadan olur.. Ondan sonra yeteneğinizi kazanma hızıyla istediğiniz zaman dönebilirsiniz.. Dolunaylar bizim içimizdeki kurtu en bize yakın hissettiğimiz dönemdir.. Daha özgür, daha kurt.."

"Daha vahşi, daha yaratık.."

Harry yine hırıldadı ama adım atmadı, Severus ise konuştu:

"Ocard, bu gece sen de döneceksin.."

Ocard bunu duymuş ama yine idrak edemezken cevapladı:

"O zaman görüşürüz.. Hepiniz delisiniz ve ben komadayım.. Hastanede-"

"Neden buraya geldin? Arkadaşın Blaise için değil mi?"

"Ve siz de bilinçaltımdan bu bilgileri alıyorsunuz, hepiniz rüyasınız-"

"Blaise de bu kampta.. 4 ay önce bir kurt tıpkı senin gibi ona saldırdı ve onu kurda çevirdi.. Blaise geride kimsesinin kalmadığını söyledi, senin gelmeni beklemiyorduk.. Bilsek önlem alırdık Draco, ortadaki açık alanda saldırıya uğradın.. Oraya hiçbir yeni kurdu yollamam.."

Ocard '*Draco*' ismiyle gözlerini kırptırdığında Severus sakin, devam etti:

"Bize Ocard olduğunu sen söyledin.. Draco'yu *sen* geride bıraktın.. Sana saldıran kurttan *sen* kaçabildin.. İstedığın kadar inkar et ama bu gece içinde sen doğduğundan beri orada olan ruh ortaya çıkacak.."

Ocard şokla onu izliyorken Severus dikkatle ona bakıyor, yumuşak sesiyle konuştu:

"Ve ben orada olacağım.. Sana yardım edeceğim.. Söz veriyorum Ocard.."

Ocard sessiz, yutkunduğunda Severus başını salladı ve dinlenmesini söyleyerek dönüp dışarı çıktı, ancak Harry oturduğu yerden o yeşil gözleriyle onu izliyor, kıpırdamadı.

* * *

Harry

"Bana da öyle demişti."

Ocard bir anda duyduğu sesle ona dönünce Harry tamamen sessizce değişebilecek kadar başarılı olduğunu bir daha hatırladı fakat Ocard'ın bir daha ürkmemesi için gelecekte ses çıkartmaya karar verirken Ocard sordu:

"Ne demişti?"

"Değişirken yanımda olacağını.. Sen benden daha şanslısın.."

Ocard kaşlarını çatarak neden diye sorduğunda Harry bu genç kurdu takıma alabilmek için önce kendilerinin açılması gerektiğini anlamış, anlattı:

"Ben çok şanslı bir insan değildim.. Ailem bana bakmıyordu, beni aç bırakıyordu. Para bulmak için her şeyi yapmaya hazırdım, *her şeyi*."

Ocard onun neden bahsettiğini anlamış gibi bakışlarını kaçırdığında Harry o geçmişi çok zaman önce arkasında bırakmış, rahatça devam etti:

"Bir gece bir adam beni aldı, adı Tom Riddle'dı, beni evine götürdü. Bir ormanın kenarında yaşıyordu, tabii ki şüphelenmedim. Zenginler alakasız yerlerde yaşamayı sever.. Neyse, adamın nasıl biri olduğunu anlamam uzun sürmedi, benimle bir gece oynadı, ısırıldı, ardından ormana attı ve hayatına devam etti."

Ocard'ın mavi gri gözleri büyüdüğünde Harry onu yakalamış olduğunun farkında, açıkladı:

"Her ısırılan insan başarıyla kurt olmaz.. Kimi insan bunu kaldıramaz, ruhu o kadar zayıftır ki kurt onu da parçalar.. Ama kimi insan başarır ve kurduyla barışık bir şekilde yaşar.. Benimse olanlardan haberim bile yoktu, vücudumda bir şeyler değişiyordu ama ne olduğu hakkında bir fikrim yoktu. Ormanda yalnızdım, korkuyordum, yönümü kaybetmiştim ve bütün duyularım fazlasıyla çalışıyordu.."

Ocard devamını merak ediyor, Harry onun kokularını ayırt edebilmeye başlamış, konuştu:

"Farkında değildim ancak ay yükselmişti ve tamamen dönüşmüştüm. O gece olanları hatırlamıyorum.. Ama Hermione diğer kurtların kokusunu aldığımı ve delicesine kampa geldiğimi söylüyor.. Normalde kampa kamp dışından biri geldiğinde öldürülür, her kurt bunu bilir.. Kampın koruyucuları da beni görünce bana atlamışlar, kimsenin Severus'a haber verecek vakti bile olmamış.."

"Ama-"

"Biliyorum, amacım onlara saldırmak değil, sığınacak bir yer aramaktı ama hiçbiri bunu bilemezdi.."

Ocard sessiz, onun devam etmesini beklediğinde Harry hafifçe gülümsüyor, anlattı:

"Beni öldürebilirlerdi.. 1 dakika bile sürmezdi, Jasper en iyi avcılarımızdan.. Bu sayede yaşadığımdan da eminim, bendeki şokun kokusunu almış; evet, her duygunun bir kokusu vardır, ileride öğreneceksin.. Jasper da anlayınca diğerlerini geri çekmiş ve Severus'u çağırmaalarını söylemiş.."

"Ben delirmiş gibiymişim, hiçbir şey anlamıyorum, bilmiyorum, bir anda bir sürü kurt bana saldırıyor.. Korkudan artık ben de saldırganlaşmaya başlamışım.. O sırada Severus gelmiş.."

"İlk geldiği zamanı, onu ilk gördüğüm zamanı hatırlamıyorum.. Ancak kurt olarak hatırladığım ilk an burada onun benimle konuşmasıydı.."

Ocard onu izlerken Harry de onun gerisindeki bir noktaya bakıyor, muhtemelen olay orada olmuş, devam etti:

"Kurt halinde değildi, insan halindeydi.. Bana ilk anımdan beri güvendiğini sonradan anladım.. Hala da söyler, bende insanları öldürecek yürek yok, hiç olmadı.. Kurdumda da öyle bir özellik yok.. Severus saatlerce benimle oturdu, şu anda neler olduğunu, nelerin değiştiğini, neyin neden olduğunu tekrar tekrar anlattı.. Anlamak zordu, ilk kurt olduğunda bilincin o kadar da açık olmuyor ama o devam etti.."

"Anlayacağın, Severus sözünü tutar.. O kadar çok travma geçirmiştin ki diğer ilk kurtların aksine sabah insana dönmedim.. Günlerce kurt kaldım, bir türlü sakinleşemiyordum, en küçük bir ses bile beni korkutuyordu.. Diğer kurtların kokusu beni ürkütüyordu, bana zarar vereceklerini düşünüyordum.. Gözünü açıp yürümeye başladığında üzerine atlayan onlarca kurt seni korkutuyor.."

Ocard hafifçe gülümsediğinde Harry de gülümsedi, konuştu:

"Ama Severus beni yavaşça sakinleştirdi.. En sonunda ona güvenip insan olmayı denedim ve başardım.."

"Ve öpüştünüz.."

Harry buna bir kahkaha attığında Ocard da sırıttı, yeşil gözlü adam cevapladı:

"Hayır.. Severus'un takımın alfası olduğunu bilmiyordum, öyle kavramlardan dahi haberim yoktu.. Takıma alınıp bana bir yuva verdiklerinde yavaş yavaş kavramları ve terimleri öğrenmeye başladım.. O zaman Severus'un herkesin saygıyla yaklaştığı, o izin vermeden ona dokunulmayan biri olduğunu anladım.. Ben de gidip Hermione'ye sordum.."

Ocard'ın kaşların çatıldığında genç adam gülümseyerek açıkladı:

"Sana bakan kadın.."

"Bal kız.."

Harry olayı bildiği için başını salladı, devam etti:

"Hermione şifacımızdır, doktor.. İnsanken de doktormuş.. İki takımın en eskilerinden, dostlukları yüzyılları buluyor.."

"Yüzyıllar?"

"Evet.. Ben 92 yaşındayım.. Kurt olarak.. İsrıldığımda 21'dim, öyle de kaldım.."

Ocard yavaşça oturduğunda Harry de onunla birlikte oturdu, bağdaş kurarak devam etti:

"Hermione Severus'dan sonra ikinci sözdü ama betası değildi.. Sadece iyi arkadaşları.. Hermione bu takımda bir problemin olduğunda gidebileceğin kişiydi.. Artık hem o, hem de ben varız.. Ama o zamanlar o tekti, ben de gidip ona Severus'un bana kim olduğunu anlatmasını istedim, o da anlattı.."

"Severus takımın alfasıydı, lideriydi.. Kurtlar zihinsel olarak birbirlerine ve takımlarına bağlıdır, alfa da bunun en tepesindekidir.. Alfayı koşulsuz bir şekilde dinleriz, alfa da bu güvenimize uyararak bize bakar, bizi kollar.."

"İşin garip yanı, takımda gördüğüm neredeyse herkesin bir eşi vardı ama Severus o kadar mükemmel bir kurtsa neden onun eşi yoktu? Hermione bana onun hala betasını bulamadığını söyledi, o zaman da betaları öğrendim.."

"Her ilişkide bir alfa ve bir beta kurt vardı, alfa üst el, beta alt el.. Ya da pençe, artık hangisini tercih edersen.. Beta sadıktır, alfasına bağlıdır.. Aynı şekilde alfa da betası için yaşar.."

Ocard ona bakıyor, dinliyorken bir süre sonra sordu:

"Nasıl siz alfa-beta oldunuz? Çocuk sayılırsın-"
"Bebek sayılırdım!"

İkisi güldüklerinde Harry hala gülümsüyor, devam etti:

"Benim öyle bir hedefim yoktu, Severus benim için liderdi ve büyüktü, ulaşılmazdı.. Gerçekten de o ilk haftadan sonra Severus benimle hiç yalnız kalmadı, benimle direkt konuşmadı.. Sonra, birkaç yıl sonra yani, Jasper bana eşlik çağrısı yolladı.."
"O nedir?"

Harry tek omzunu silkti, cevapladı:

"Biriyle eş olmak istediğinde bunu teklif edersin ama insanlar gibi yapmayız.. Kurdumuz bunu önerir, genelde kokudan, arzudan anlarsın.. Ben tabii yine bir şey anlamamıştım, Jasper'ın iyi bir arkadaş olduğunu düşünüyordum, Hermione söyledi.."

"Ben de Jasper'ı reddetmek için onun yuvasına giderken Severus'la karşılaştım.. Hermione ne kadar iyi bir kız olsa da dişi bir kurttu, ben de ilk defa alfamızdan bir şey isteyerek ona bir eşlik çağrısını nasıl Jasper'ı incitmeden reddedebileceğimi sordum.."

Ocard buna kaşlarını kaldırdığında Harry gülerek başını salladı:

"Evet.. *O kadar* saftım.. Severus ise *o kadar* kendini feda edebilen biriydi: bana yol gösterdi, gerçekten isteyip istemediğimi sordu, anlattı.. Ben de ona benimle gelmesini söyledim, daha doğrusu rica ettim, yalnız yapmak istemiyordum.."

"İkimiz Jasper'ın yuvasına gittik, ama içeri girdiğimiz anda kıyamet koptu.. Jasper o kadar güçlü bir eşlik çağrısı yayıyordu ki benim duyularım sarsıldı, Severus ise o kadar kiskanıyormuş ki bir anda delirdi ve eşlik düellosu önerdi.."

"Şovalyeler gibi?"

"Gibi.. Ama buradaki düello ölüme kadar.."

Ocard'ın gözleri büyüdüğünde Harry başını salladı, cevapladı:

"Severus o ilk haftadan beri beni eşi olarak istiyormuş ama benim olgunlaşmamı, tüm sistemi öğrenip kendimi rahat hissedip yetişkin olacağım zamanı bekliyormuş.. Jasper'la düelloya karar verdiklerinde Hermione yuvaya dalıp ortaya atladı, bunun saçmalık olduğunu, Jasper kazanırsa alfasız kalacağımızı bağırdı da ancak o zaman sakinleştiler.."

Ocard'ın heyecanla dinleyişi Harry'nin gülümsemesine neden olmuş, yeşil gözlü adam anlattı:

"Ben tabii hala şaşkındım.. O sırada Haylie geldi, beni dışarı çıkarttı.. Hermione de içeride artık ne yaptı bilmiyorum ama diğer ikisini birbirini öldürmeden ayırmayı başarıp Severus'la birlikte dışarı çıktı.."

"Severus bana bakamıyordu bile, onu hiç o kadar içine kapanmış görmemiştim.. Bir alfa güç timsalidir, hele ki takımın alfası.. Ama bir kurt yavrusu önünde arzusunun yenik düşüp gücünü kaybetmişti, bu bir kurtun neredeyse intihar sebebi olabilir.."

"Hermione bana olanları anlattı, bir anlaşmaya vardıklarını söyledi.. Belli ki hem Jasper hem de Severus bana karşı ilgi duyuyor ve eşi olmamı istiyorlardı.. İkisi düello yapmayacaklar, ama kararı ben verecektim.. İkisi de vereceğim karara saygı duyacaklarına dair söz vermişlerdi.."

Ocard kimin kazandığını biliyor, sırtıttığında Harry de gülümsedi, mırıldandı:

"Jasper'i istemediğimi biliyordum.. Onu hemen orada reddettim, ama Severus'un teklifini beklemeğe aldım.. Sordum, düşünmeme izin verir mi diye.. Bana eşi olarak beni istediğini, ne kadar süreye ihtiyacım varsa almamı söyledi.. Ve sözünü tuttu, ben ona gidene kadar bir daha hiç bu konuyu açmadı, hepimiz kamp hayatımıza devam ettik.."

"Sonra, 5 yıl sonra yani, evet 5 yıl o arzuyla bekledi, inanılmaz bir sabrı var, 5 yıl sonra ben ona gidip kendim eşlik çağrısı yolladım, o da kabul etti.. O günden beri ben de takımın betasıyım.."

Ocard sessiz, ona bakarken Harry uzanarak onun dizine elini koydu, Ocard saatler sonra ilk defa bir insanı hissettiğinde Harry devam etti:

"Artık yeni kurt olan herkesle bu evde ben konuşuyorum Ocard.. Hepsine bu hikayeyi anlattım.. Biliyorum çünkü korkuyorsunuz, bir yaratık olmaktan, bir hayata sahip olmamaktan.. Ama hayır, hayat hala devam ediyor.. Sadece artık farklı bir şehirde, farklı kurallarla yaşayacaksınız.. Yetişkin olduğunda diğer dünyaya dönmek istersen kimse seni zorla burada tutamaz, insanların arasında yaşayan bir sürü kurt var.."

Ocard yutkununca Harry gülümsedi, devam etti:

"Ama burada da bir hayatın olabilir.. Tek yapman gereken bize güvenmek.. Zor, biliyorum, ben güvenene kadar 1 hafta geçti.. Ama biz buradayız ve ne gerekirse yapacak, bekleyeceğiz.."

Ocard bir şey söylemediğinde Harry elini çekti, hala aynı bağdaşta oturuyor, kıpırdamadan söz verdiği gibi onun yanında beklemeye devam etti.

* * *

Ocard

"Ne olacak?"

Harry onun sorusuyla başını kaldırdı ve uzun sessizlikten sonra gelen soruyu cevapladı:

"Sen hatırlamayacaksın.. Ancak olacak olan ilk değişimin olacak.. Tüm duyuların maksimuma çıkacak, bütün ormanı ve diğer kurtları duyacak, hissedeceksin.. Sonra yavaş yavaş azalacak ve tekrar kendin olacaksın.."

Ocard başını salladı, ama o korku içini kemiriyor, sordu:

"Birine zarar vermem, değil mi?"

"Vermemen için burada olacağız.. Kazara bize bir zarar verirken de kaza olduğunun farkındayız.. Kimse seni incitmeyecek Ocard.."

"Ama bir şey yaparsam-"

"Bir şey yapmayacaksın.. Bize güven, olur mu?"

Ocard derin bir nefesle başını salladı, sonra gülerek konuştu:

"Hala anlamıyorum.. Sanki bir sürü boşluk var.."

"Mümkün.. Draco ve Ocard'ı kafanda ayırdın.. Birleşmeleri zaman alacak.."

Ocard bununla kaşlarını çattı, sordu:

"Farklı bir adam mıyım?"

"Hayır.. Sadece geçmişinden arındın.. Draco arkadaşını arıyordu: Blaise.. Ama Ocard başına gelenlerle uğraşmaya çalışıyor.. Hiç görülmemiş bir şey değil, sabaha karşı ikisinin birleşeceğinden eminim.."

Ocard '*Blaise*' isminin tanıdık olduğunu hissetse de şu anda tanıdık gelen tek şey Bal Kız, sordu:

"Bal Kız?"

"Hermione.. O da dışarıda, o da burada olacak, bekliyor.."

"Severus onu istemedi?"

"Ama Hermione genelde onu dinlemez.."

Ocard 'oh'ladığında Harry sessiz, oturmaya devam etti.

* * *

Hermione

"Sık sık seni soruyor.."

Hermione de bunun farkında, bir şey söylemeden toprağı eşelemeye devam ettiğinde Severus kızıl kahve kurdu izleyerek konuştu:

"Hermione, neden bir şans vermiyorsun? Ben de Harry'den onu ilk gördüğüm anda etkilenmişim, sen de biliyorsun.."

Hermione biliyor, Severus'a bu derdinde az arkadaşlık etmemişken iç çekerek tekrar insan formuna döndü ve yere oturmuş, Severus'un uzattığı elbiseyi alarak başından geçirirken cevapladı:

"Biliyorum.. Ama bu kadar basit olabilir mi? Bir anda gelen bir adam.. Hem, alfa mı beta mı bilmiyoruz-"

"Fark eder mi? Birbirinizi tamamlayacaksınız?"

Hermione bilmiyor, bu sefer eliyle toprağı eşelerken Severus oturduğu kütükten kalktı ve onun yanına oturarak elini topraktan çekti, kendi elleri arasına alarak konuştu:

"Ocard sana çekilmiş durumda.. Ve bak, hala seni hatırlıyor, oysa çevresinde bal kokusu falan yok, Harry'nin tüm dikkatiyle o kabini kendi kokusuyla doldurduğuna eminim.."

Hermione bir şey söylemeden arkadaşının koluna dayandığında Severus hafifçe gülümseyerek mırıldandı:

"Şöyle anlaşalım.. Ocard bu gece nasılsa kurt olacak.. Eğer kurdu onca koku arasından seni bulursa, seni seçerse düşünmeye bir şans vereceksin.. Tamam mı?"

Hermione alfasının sesindeki emri duymuş, başını salladığında Severus memnun olarak önüne döndü ve ikisi beraber gecenin gelmesini bekledi.

* * *

Ocard

"Ocard.. Ocard sakin ol, akışına bırak, geçecek.."

Ocard Harry'nin sesini duyuyor ama anlamıyor, bir şey sanki onu iki tarafa birden çekmeye çalışırken acı dört bir yanında, onu sakinleştirebilecek tek bir şey var ama Ocard onun nerede olduğunu bilmiyor, kendini diğer tarafa atarak bu mentol kokulu adamdan kurtulmaya çalışır..

"Ocard!"

Eller onu yakalar, çekerek korumaya çalışırken Ocard anlamıyor, bilmiyor, toprak, yaprak, orman, mentol, Ocard tanıdık olanı arıyor, onu istiyor, neyi istediğini bilmeden onu istiyorken bir an sonra yakaladığında hırıldar.

Bal.

* * *

Hermione

"Beni istiyor.. Severus, *beni istiyor!*"

Hermione sesinin tiremesine engel olamazken kabinden yayılan koku ikisine kadar ulaşmış, evin içinde Jasper ve Harry genç kurdu sakinleştirmeye çalışıyorlarken Hermione yutkunarak fısıldadı:

"Beni istiyor.. Ama daha o kadar genç ki.."
"Fark eder mi?"

Hermione bunu duyunca ona döndü, sordu:

"Senin için etmedi mi? Harry'yi 6 sene bekledin Severus.."
"Harry'nin önce kendi güvenini kazanması gerekiyordu da ondan.. İçerideki kurdun buna ihtiyacı yok, Ocard ilk seferinden ne istediğini bilen ve bunu isteyen bir kurt.. Doğuştan bir alfa, Hermione.."

Hermione bunu duyunca tekrar kabine döndü ve içerideki dövüşme seslerini dinlerken eve doğru bir adım attığında Severus onu kolundan tutarak konuştu:

"İçeri girersen olacakları biliyorsun.."

Hermione dönerek onu izledi, arkadaşının gözlerini incelerken fısıldadı:

"Girmezsem olacakları da *sen* biliyorsun.."

Severus'un yüzünden geçen gölge onun bir tarafının takımını, diğer tarafının da betasını düşündüğünü ve arada kaldığını gösterirken Hermione ona dönerek konuştu:

"Ben iyiyim Severus.. Bir şey bunun doğru olduğunu söylüyor.."

Severus bunu duyunca onu bıraktı ve arkadaşının içindeki kurda saygı göstererek başını salladı:

"Pekala.. Beraber gireceğiz, seni yalnız acemi bir kurda bırakmam-"
"İzleyecek misin?"
"Maalesef.."

Hermione buna hafifçe güldü, sonra önüne dönerken konuştu:

"Harry'yi çıkart.. Sonra utanacağını biliyoruz.."

Severus onayladı ve ona yol verdi, ikisi kabine giderken içerideki sesler de yükselmeye devam etti.

* * *

Harry

"Bal-çekil-BAL KIZ!"

Jasper Ocard'ı tutmaya çabalıyorken Harry de diğer taraftan asıldı ama Ocard artık kurdunun gücüne sahip, silkindiğinde ikisinden de kurtuldu.

Harry ellerini kaldırarak gerilediğinde Severus'un hala onları dinliyor olmasını umarak Ocard'a tekrar yaklaştı ama o sırada açılan kapıyla Hermione'nin bal renkli kokusu içeri dolduğunda Harry oraya döndü.

Hermione sakın görünüyor ama çekindiği belliyken Harry onun arkasındaki Severus'la göz göze geldiğinde kararın verilmiş olduğunu anlayarak döndü ve Ocard'a bakarak konuştu:

"Ocard.. Bal Kız burada.. Onu incitecek misin?"

Ocard Jasper'ın kolları arasında duruyor, kıpırdamayı kesmiş bir şekilde Hermione'yi izliyorken cevabı yeterince açtı ki Harry gerileyerek yeni gelenlere gitti, sonra da dönerek çıkarken eşinin kolunu sıkarak dikkatli olmasını işaret etti. Severus başını sallayınca Harry Hermione'ye hafifçe gülümsedi ve dışarı çıktı.

* * *

Hermione

Hermione içeri girdiği anda suratına vuran suyun ve rüzgarın kokusuyla bir an sendeleyerek dengesini toparladı, o sırada Harry de ona gülümseyerek dışarı çıkınca kabinde sadece dördü kaldılar.

Jasper neler olacağını hepsi gibi biliyor, Ocard'ı tutuyorken Hermione arkadaşına minnet dolu bir bakış attı, ardından ilerleyerek konuştu:

"Ocard?"

Uzun boylu adamın boynundan zayıf bir inilti koptuğunda Hermione içi titreyerek ona uzanmak isteyen ama ondan daha yaşlı kurttan ürken genç kurda gülümseyerek elini uzattı, konuştu:

"Tamam Ocard.. Gelebilirsin.."

Onun sesine kendini adamış Ocard bununla atıldı ve onun önünde durarak onun gözlerine baktı.

Hermione kendisinden bir baş uzun adamın mavi gri gözlerine bakıyor, onun kurt olduğunda da bu renge sahip olacağını anlamışken uzanarak ilk dokunuşu kendisi gerçekleştirdi ve elini Ocard'ın yüzüne koydu.

Bu dönülmez noktanın başlangıcı, yakışıklı adam gözlerini kapatarak titrediğinde Hermione ondan yükselen arzuyu duyuyor, dudaklarını ıslatarak başını salladığında yıllarca bunu ümit etmeyi kendine yasaklamış kadının kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı.

Ocard sanki duymuş, belki de gerçekten kurt olmak için doğmuş, bir an sonra atıldı ve onu belinden kavrayarak kendine çekti, eğilerek yüzünü onun yüzüne sürttü. Hermione gülümseyerek onun saçlarına parmaklarını soktuğunda Ocard zayıf bir ses daha çıkarttı ve dönerek onun dudaklarını buldu, Hermione de izin verdi.

İkisinin ilk öpüşleri ne insanlara ne de kurtlara benziyor, sadece tutunurlarken Hermione o sırada birazcık daha kayarak kendini ona bastıran adamın uyarılmışlığını hissedince nefesi kesilerek ağzını araladı, Ocard ise o anda canlandı.

Genç kadın bir an sonra kendini savrulurken ve ardından yerde bulduğunda geri kaçan adımları hayal meyal duydu, onun yerine tüm duyuları su ve rüzgarla kaplanmış, nefes nefese onu tekrar kendine çekti.

Ocard hırslı, içindeki kurt ve adam bu teklifi reddetmek istemiyor, ona sunulana alırken elleri güzel kadının üzerindeki elbiseyi birkaç saniyede paramparça etti, elleri tene daha fazla değdikçe daha da hırslandı, hırslandıkça daha da istedi.

Hermione ona yardım ediyor, çıplak adamı üzerine çektiğinde Ocard'ın mavi gri gözleri bir an sanki tekrar Draco'nun bilinciyle dolmuş gibi ona baktı, ama o saniye çok kısa, Hermione bir an sonra onu içinde hissettiğinde inledi.

Ocard'ın elleri onun belinde teni sıktı, şu anda tek istediği şey bütünleşmekken Hermione de ona yardım etti, ikisi ortalarında kendi oluşturdukları kokularla daha da hızlanırlarken

Hermione bir süre sonra saçlarını boynundan çekti, diğer eliyle de Ocard'ı ensesinden tutarak kendine eğdi ve eğer olacaksa kararı ona bıraktı.

Ocard'ın nefesleri hızlı, Hermione onun boğazından kopan sesleri dinliyorken boynuna dokunan dudaklarla titredi, ancak birkaç saniye sonra kurt ne istediğine karar vermiş, Hermione'nin boynunu ısırarak onu kendine aldığıında Hermione gözlerini kapatıp gülümsedi.

* * *

Draco

Draco tüm kaslarının ağrıdığını hissederek yatakta döndü, yüzüne vuran güneşi hissettiğinde de gülümseyerek bir süre daha öylece kaldı, tembellik yaptı.

Genç adam havada yaklaşan baharı duyuyor, keyifle gözlerini açtığı anda bir an nerede olduğunu anlayamayıp gözlerini kırıştırdı.

Kahverengilerin yoğun olduğu yer bir otel odası değil de bir evken Draco diğer tarafına döndüğünde yanında uyuyan ve boynu bandajlı bir kadını görünce irkilerek geriledi, o sırada omzuna konan elle döndüğünde ise yeşil gözlü bir adam bulunca şokla fısıldadı:

"Harry?"

Yeşil gözlü adam mutlulukla gülümsediğinde Draco daha önce görmediği bu adamın adını nereden bildiğini düşündü, ancak o sırada çıplak olduğunu fark ettiğinde çarşafı kendine daha da çekerek sordu:

"Neler oluyor? Neredeyim?"

Yeşil gözlü adam sakın, dönerek bir iskemleden ona bir kazak uzattı, Draco alıp üzerine geçirirken sırt kaslarının ne kadar ağrıdığına inanamıyor, inleyince Harry konuştu:

"Hermione sana ilaç verecektir.. Çamaşır?"

"Lütfen.."

Harry dönerek iskemlesinden bir de boxer aldı ve yatağa attı, Draco giyinince 'tamam' dediğinde de dönerek sordu:

"Aç mısın? Kahve de var, uyanmanı bekliyordum.."

Draco onun farkında, ama ilk olarak cevabı bekliyor, sordu:

"Neredeyim? Neler oldu? Bu kadın kim?"

Harry bunun üzerine derin bir nefes aldı ve cevapladı:

"Nogero'dasın, arkadaşın Blaise'i takip ediyordun ve seni bulduk.. Blaise de kendi evinde, merak etme.. Bir kurt saldırısına uğradın ve Hermione sana baktı, artık iyisin.. Ayrıca artık sen de bir kurt adamsın ve evet, dün gece Hermione ile çiftleştin. Artık ömür boyu evlisiniz, saf gümüşle yapılmış bir yara almadığın sürece de sonsuza kadar mutlu yaşayacaksınız.."

Draco ona bakakaldı, Harry ise gülümseyerek kaşlarını kaldırıncı Draco o yeşil bakışları sanki daha önce de gördüğünü hissederken dönerek yanında uyuyan kadının sırtına baktı.

THE END

Çok zevk alarak yazdım, muhtemelen devamı da gelecek, yoksa böyle bir yerde bırakmazdım :)
Teşekkür ediyorum, umarım beğenilmiştir.

27.08.10

28.08.10

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz: <http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.